

## Rīgas apslēptie dārgumi

Mūsu šodienas pastaiga sākas Alberta ielā. No Čehijas ir atbraukusi Petra, un es gribu viņai parādīt Latvijas galvaspilsētu. Ir svētdienas rīts, spīd saule, taču laiks nav tveicīgs; centrā ir ļoti maz cilvēku un ielas ir gandrīz tukšas – tieši šādi rīti man Rīgā patīk. Pilsētu pazīstu kā savus piecus pirkstus, un viesu vadāšana pa Rīgu man sagādā prieku.

Vispirms mēs nesteidzīgi aplūkojam Alberta ielas izsmalcinātās jūgendstila ēku fasādes. Kopīgi sajūsmināmies par masku sejas izteiksmēm, atbaidošajiem nezvēriem un astes saslējušajiem lauvām. Gandrīz visas ēkas šeit ir arhitektūras pieminekļi. Pastāstu, ka iela nosaukta Rīgas dibinātāja bīskapa Alberta vārdā. Vienā no namiem 20. gadsimta sākumā ir dzimis un kādu laiku dzīvojis pasaulē pazīstamais filozofs Jesaja Berlins, citā – mazliet tālāk – mitinājušies latviešu dižgari mākslinieks Janis Rozentāls un rakstnieks Rūdolfs Blaumanis. Pieminu, ka Rozentāla gleznas pēc brīža redzēsīm Nacionālajā mākslas muzejā, savukārt Blaumaņa lugas Latvijā ir ļoti iecienītas – tās tiek uzvestas dažādos teātros ik gadu.

Mākslas muzejā vedu Petru pie solītajiem Rozentāla darbiem. Uzkāpjam arī līdz jumta terasei, no kuras paveras acij tīkams skats, bet īpaši izceļas greznā pareizticīgo katedrāle. Tālāk gar Mākslas akadēmiju dodamies uz Esplanādi, kur draudzenei rādu dzejnieka Raiņa pieminekli. Rainim latviešu literatūrā ir liela nozīme, tāpat kā viņa dzīvesbiedrei Aspazijai, kas bijusi arī aktīva sieviešu tiesību aizstāve. Ar šo vietu saistās Dzejas dienu tradīcija – katru gadu septembrī Raiņa dzimšanas dienā dzejnieki te lasa savus dzejoļus.

Pa ceļam uz Brīvības pieminekli garām iet tautastērpos ģērbtu cilvēku pulciņš. Pastāstu Petrai par vērienīgajiem Dziesmu un deju svētkiem, kas notiek ik piecus gadus un kur piedalās lielākā daļa Latvijas koru un tautas deju ansambļu. Tikmēr jau esam pietuvojušās Vecrīgai. Izlīkumujušas pa vecpilsētu un apspriedušas krāšņos ieliņu nosaukumus, nokļūstam Vecrīgas centrā – Doma laukumā. Uzmetam aci Doma baznīcai un Rīgas biržai un lēnām dodamies Daugavas virzienā.

Skatoties Likteņupes straumē, saruna ievirzās citā gultnē – par kino. Pieminu dažas latviešiem nozīmīgas filmas, ko gribētu parādīt Petrai, piemēram, "Limuzīns Jāņu nakts krāsā". Ar filmas skatīšanos mēs varētu sākt uz karstām pēdām – jau šovakar. Savukārt rīt varētu doties, kur deguns rāda, Pārdaugavā.